CZĘŚĆ XXXVII — № 21. ROK 19 — (1848.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: *Roczna* w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli, *Półroczna* 8 rubl srebrem.

PIĄTEK, $\frac{19}{31}$ MARCA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Petersburg, $\frac{18}{30}$ Marca.

NOWINY DWORU.

Z powodu zgonu J. K. Wysokości Xiążęcia Alexandra Niderlandskiego, Dwór Cesarski przywdział żałobę na dni dziesięć, ze zwykłemi podziałami, od dnia 16 Marca,

Przez rozkaz dzienny Cesarski z dnia 11 Marca, Dowodzący szwadronami Depo 1 korpusu odwodowej jazdy Jenerał-major *Reismer*, mianowany do dowodzenia takiemiż szwadronami 2 korpusu odwodowej jazdy na miejsce Jenerał-majora *Daragana 1*, który zostaje zaliczony do jazdy i wojsk Depo.

— Przez rozkaz dzienny Cesarski z d. 13 b. m. Dowodzca 2 brygady 3 dywizyi Grenadyerów Jenerał-major *Merkazin*, zostaje zaliczony do Armii, dla zostawania przy Oddzielnym korpusie Straży Wewnętrznej.

— Przez rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 11 Marca, Poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny przy Dworze Portugalskim Rzeczywisty Radzca Stanu hrabia *Strogonow*, na własną prośbę odwołany zostaje od tego stanowiska, a na miejsce jego mianowany w tymże charakterze, takiż Poseł i Minister w Brezylii Rzeczywisty Radzca Stanu *Łomonosow* — Zostają mianowani: Vice-Dyrektorem Departamentu Podatków i Poborów, Naczelnik Oddziału tegoż Departamentu Radzca Stanu *Nowicki* — Prezesem Kijowskiej Izby Sądu Kryminalnego pełniący obow. Prezesa takiejże Izby Podolskiej Radza Stanu *Winogradow*.

— Przez rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale służby Cywilnej, mianowani: Zostający przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Rzeczywisty Radzca Stanu xiążę *Dołgorukow*, Pełniącym obowiązki Kowieńskiego Cywilnego Gubernatora na miejsce Rzeczywistego Radzcy Stanu *Kałkatina*, który otrzymuje dymisyą z powodu słabości zdrowia—Zostający przy tymże Ministerstwie Radzca Stanu *Minuta*, Kazańskim Vice-Gubernatorem — Dymisyonowany Jenerał-major *Prokofjew*, Prezesem Kostromskiej Izby Skarbowej z zamianą rangi wojskowej na cywilną Rzeczywistego Radzcy Stanu.

— W przeszłą Niedzielę, 14 b. m. wieczorem przybył do tutejszej stolicy z Warszawy JW. Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego, Członek Rady Państwa i Komitetu PP. Ministrów Radzca Tajny *Turkuł*.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

13 Lutego. Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa dozwalającego Pskowskim urzędom zawieszać swoją czynność w dni 22 Kwietnia i 27 Listopada w których się obchodzi pamięć Św. Gabryela Pskowskiego, tudzież 6 i 7 Października, kiedy się odbywają uroczyste miejscowe processyje.

Tegoż d. Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa o trzymaniu pod strażą ludzi zostawionych przez sądy w podejrzeniu, do czasu póki nie zajdzie uchwała gminy o ich przesiedleniu do Syberyi.

Tegoż d. Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza nowego urządzenia wystaw przemysłowych w Petersburgu, Moskwie i Warszawie. (Wystawy mają mieć miejsce kolejno co cztery lata, a że ostatnia 1845 r. była w Warszawie, przeto w 1849 r. będzie wystawa w Petersburgu, 1853 roku w Moskwie, 1857 roku w Warszawie i t. d.)

Od kilku dni przybył tu do Petersburga młody (12 letni) wirtuoz Henryk *Wieniawski*, rodem z Lublina, który w 10 roku życia otrzymał już był jednomyślnie pierwszą nagrodę w Konserwatorium Muzyczném Paryskiém za grę na skrzypcach. Od dziś za tydzień, 25 Marca, to nadzwyczajne dziecko da się słyszeć w publicznym koncercie, który bezwątpienia zgromadzi wybor dilletantów stolicy; dalsze o nim szczegóły odkładamy do naszego zdania sprawy z tego popisu.

O CHOLERZE.

W gub. Orenburskiej słaba cholera trwa dotąd; od 21 po 28 Lutego było w pow. Menzelińskim 23 nowych chorych z których umarło 7.

W pow. Ałatyrskim gub. Simbirskiej w tymże tygodniu zach. 6 umarło 3.

W pow. Tulskim pozostawało po 20 Lutego 13 chorych; po 25 tegoż miesiąca zachor. 9 umarło 11. Nadto w samej Tule 9 Lutego umarł jeden chory na cholerę.

Z Orła odebrano wiadomości po 26 Lutego, że od 3 tygodni nowych chorych w gubernii nie było, zkąd epidemiją można uważać za ustałą.

W gub. Czernihowskiej, gdzie cholera była już ustała, taż epidemija zjawiła się znowu w powiatach Mglińskim, 3 Lutego i Konotopskim 11 tegoż m. W dwóch wsiach tych powiatów było chorych 84, umarło 14 po 18 Lutego.

Z gub. Kazańskiej nowych doniesień nie odebrano.

15 Marca 1848.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 22 Marca.

«Jego Cesarska Mość objawione w Ogólném Zebraniu Rady Państwa zdanie w przedmiocie uzupełnienia Ustaw o szlachectwie tudzież o tytułach honorowych w Królestwie Polskiém w szczególności co do osiedlających się lub czasowo w niem przebywających osób, tytuły honorowe lub szlachectwo zagraniczne posiadających, Najwyżej zatwierdzić raczył i przywieść w wykonanie rozkazał:

Zdanie Rady Państwa.

«Rada Państwa w Departamencie Prawodawczym i w Ogólném Zebraniu po rozpoznaniu ułożonego przez Heroldją Królestwa Polskiego, i przedstawionego przez Namiestnika Xięcia Warszawskiego pod Najwyższe zatwierdzenie projektu uzupełnienia Ustaw o szlachectwie, tudzież o tytułach honorowych w Królestwie; w szczególności, co do osiedlających się lub czasowo przebywających w niem osób, tytuły honorowe zagraniczne, lub szlachectwo zagraniczne posiadających, znajduje, że projekt takowy oparty jest na głównych zasadach w prawach Cesarstwa na przedmiot ten postanowiononych, w skutek czego objawiła zdanie:

I. W uzupełnieniu pomienionych Ustaw postanowić:

1.) Cudzoziemcy, tytuły honorowe zagraniczne lub szlachectwo zagraniczne posiadający, po przeniesieniu i stałem osiedleniu się w Królestwie Polskiém, nie mogą używać praw i przywilejów, służących mieszkańcom Królestwa, tytuły honorowe i szlachectwo posiadającym, lecz mogą używać tylko tych prerogatyw, jakie istniejącemi przepisami szlachcie zagranicznej są zabezpieczone i to nie inaczej, jak po udowodnieniu praw ich do tytułu honorowego lub do szlachectwa.

2.) Cudzoziemcy, którzy przysięgę na poddaństwo w kraju złożyli, proszący o nadanie im szlachectwa na mocy dyplomów przez obcych Monarchów im nadanych, mogą nabyć stan szlachecki w Królestwie Polskiém przez zasługi dla Monarchy lub Państwa położone, albo przez osiągnienie w służbie rang nadających stan rzeczony stałym poddanym krajowym, wedle istniejących przepisów.

3.) Bez Najwyższego potwierdzenia, familjom cudzoziemskim, żaden tytuł honorowy przyznanym być nie może.

4.) Osoby przyłączone w taki sposób do szlachty Królestwa, zapisane zostaną do xięgi szlachty, która nabyła tego stanu po ogłoszeniu prawa z r. 1836; te zaś, którym zatwierdzony lub nadany będzie tytuł honorowy, zapisane być mają do osobistej xięgi na ten cel ustanowionej.

5.) Osobom, czasowo w Królestwie Polskiem przebywającym, wolno będzie używać tytułów honorowych, jeżeli posiadanie onych za granicą paszportami legalnemi udowodnią.

II. Niniejsze postanowienie ogłoszone być ma w Dzienniku Praw Królestwa Polskiego celem wydania stosownych ku wykonania onego rozporządzeń.»

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY. Journal de St. Petersbourg zawiera następny artykuł:

«Niemcy, prawie bez żadnego wyjątku, są dziś pastwą bezrządu takiego, iż trudno jest śledzić i zapisywać opłakane zbytki, które ledwo nie na każdym kroku i nie w każdej chwili wszędzie się popełniają. Dwa różne poruszenia dają się w Niemczech postrzegać: naprzod przesadzona Oppozycya, przywoławszy w pomoc pospólstwo, zdołała wydrzeć Rządzcom ustępstwa, które poddają Władzę pod wymagania buntowników. Bezład stał się normalnym stanem Konfederacyi Niemieckiej. W Munich buntują się pod pozorem że Lola Montès ukrywa się w tém mieście, w Konstancyi chcą ogłosić Rzeczpospolitą; w Karlsruhe przywodzcy partyi anarchicznej zwołują własną powagą zgromadzenie wszystkich osób obieralnych, dla rozstrzygnienia losów Ger-

manii. Prawie po wszystkich miastach powtarzają się też same sceny. Takiż zawrot głowy dosiągł Wiednia i Berlina. Gazety mało jeszcze dają szczegołów o zaszłych tam wypadkach, ale łatwo można sądzić o zgubnym ich kierunku. Obok tego poruszenia jest drugie: to bunt chłopów, który objawia się ogniem i rabunkiem, i który z Heilbronn, gdzie się zaczął, rozlał się już po Frankonii. Ten bunt ma uderzające podobieństwo z tym który wybuchnął za czasu Reformy i sprowadzi zapewna też same bezprawia i też ssme niebezpieczeństwa.»

PRUSSY. *Berlin*, *18 Marca*. Ważne zaburzenia zaszły w Berlinie w dniu dzisiejszym. Były one głownie sprawione przez ludzi przybyłych z innych części Niemiec, którzy zdołali ukryć się przed czujnością Policyi. Pospólstwo poduszczone przez tych burzycieli, pozbierało się w kupy, wydając buntownicze okrzyki. Załoga wojskowa zmuszona była stanąć do broni i poskromiła to poruszenie.

Gazeta Powszechna Pruska zawiera Proklamacyą Królewską, wzywającą lud Berliński do porządku i spokojności.

Król Jmć, przyjąwszy dymisyą dotychczasowych Ministrów polecił hrabi Arnim złożenie nowego Gabinetu, który został utworzony jak następuje:

Hrabia Arnim, Prezesem Ministeryum Stanu, zarządzającym tymczasowo Sprawami zagranicznemi i sprawami tyczącemi się Konstytucyi.

Hrabia Schwerin, Ministrem Wyznań.

P. von Auerswald, Spraw Wewnętrznych.

Ministrowie Sprawiedliwości hrabia Stolberg i von Rohr, zachowują swoje posady do nowego rozkazu.

P. Kühne, Dyrektor jeneralny Poborów ma pełnić obowiązki Ministra Skarbu do nowego rozkazu.

— Dodatek nadzwyczajny do tejże gazety 18 Marca, zawiera Patent Królewski, zwołujący Połączone Stany Sejmowe na 2 Kwietnia (zamiast na 27), oraz nowe prawo o drukarstwie.

Berlin, *21 Marca*. Gazeta Powszechna dzisiejsza zawiera w części urzędowej wyrok Królewski z d. 20 b. m. udzielający amnestyą zupełną i bezwarunkową wszystkim skazanym lub sądowie ściganym za wykroczenia druku — drugim wyrokiem Król przyjmuje dymisyą Ministrów Stolberg, de Savigny i Unden, mianuje Ministrem Sprawiedliwości Doktora Praw P. Bornemann, i powołuje do Rady przybocznej jako Ministra, P. Camphausen, Prezesa Izby Handlowej.

W części nieurzędowej Gazeta opowiada wypadki z dnia 18 Marca wieczorem, wśród których wojsko opanowało ulice gdzie pospolstwo się burzyło, wszakże nie bez krwawej walki, w której wielu było zabitych. 19 rano miasto było całkiem zajęte przez wojska, ale gdy stan miejski przyszedł błagać Króla iżby jemu powierzył staranie o utrzymaniu spokojności, za którą odpowiada, Król Jmć raczył zezwolić na uformowanie gwardyi obywatelskich i dał rozkaz wojskom wrócenia do koszar. Gwardya obywatelska utworzyła się natychmiast w wielkiej liczbie i przybyła na dziedziniec pałacowy dla wynurzenia swojej wdzięczności hucznemi okrzykami. Przedwczora miasto było oświecone.

— P. Circourt, przysłany od Rządu tymczasowego Francuzkiego objąd zarząd interesów poselstwa.

Berlin, *22 Marca*. Gazeta ogłasza w części urzędowej, Proklamacyą Króla Jmci do swego ludu i do Narodu Niemieckiego, w której J. K. Mość obwieszcza, że w stanie przesilenia i fermentacyi w jakim znajduje się Germanija, oraz w niebezpieczeństwach jakie wewnątrz i zewnątrz ją otaczają, niema innego środka zbawienia, jak w ścisłem zjednoczeniu się Panujących i ludów Niemieckich, pod jednym i tymże samym kierunkiem. Król Jmć bierze ten kierunek na siebie, przybiera kolory niemieckie i staje ze swoim ludem pod dawną chorągwią Cesarstwa Germańskiego. Tym sposobem Prussya znika w ogólnym składzie Niemiec. Sejm Połączonych Stanów, zwołany na 2 Kwietnia, staje się organem prawnym ku ziszczeniu tego celu, i Król Jmć zamierza przełożyć Panującym i Stanom Niemieckim sposobność utworzenia Zebrania Powszechnego wraz z delegowanemi od tegoż Sejmu. Król Jmć zaleca wystawienie armii narodowej federalnej i obwołanie Neutralności Zbrojnej.

To zebranie będzie miało oraz za przedmiot uradzenie środków ustanowienia jedności Niemieckiej.

21 b. m. Król Jmć przejeżdżał się po Berlinie konno, mając na ramieniu kokardę Niemiec, złożoną z barw: czarnej, czarwonej i złotej, peprzedzany chorągwią o takichże barwach. J. K. Mość zabierał głos pokitkakrotnie, oświadczając uczucia i zdania, które następnie wyraził w wyżej przytoczonej Proklamacyi.

— Poseł Pruski w Paryżu von Arnim mianowany został Ministrem Spraw Zagranicznych; hrabia von Arnim zachowuje Prezydencyą Rady, ale bez portfelu.

— J. K. W. Xiążę Następca Pruski wyjechał do Anglii.

FRANKFURT, *19 Marca*. Hrabia Franciszek Colloredo Waldsée, Rzeczywisty Radzca Tajny, Szambelan Jego Cesarsko-Królewskiej Apostolskiej Mości przybył tu 16 Marca z Wiednia i nazajutrz objął na Sejmie głos ze strony Austryi wraz z prezydencyą tego wysokiego Zgromadzenia.

— W gazecie Karlsruhe'skiej z d. 11 Marca donoszą, że hrabina Landsfeld (Lola Montès), wróciła była do Munich przebrana po męzku, lecz została poznana i wysłana niezwłocznie z miasta.

AUSTRYA. *Wiedeń*, *16 Marca*. Gazeta Wiedeńska ogłosiła nową Proklamacyą Cesarską, N. Pan, przypominając świeżo wprowadzone reformy, odwołuje się do wierności i przywiązania swych ludów, w których największą pokłada nadzieję.

Cesarz Jmć odbywając dziś o godzinie 11 przejażdżkę po mieście z J. C. W. Arcyxiążęciem Franciszkiem-Józefem, dostojnym bratem swoim, był wszędzie witany jednomyślnemi oznakami entuzyazmu.

*

Kiedy Xiążę Stefan przybył do Wiednia, lud wyprzągł konie i ciągnął powoz aż do pałacu Cesarskiego.

— Piszą do Gazety Heidelbergskiej: «Mogę donieść ze źródła pewnego, że kommisya mianowana przez Sejm Niemiecki dla roztrząśnienia Konstytucyi Federalnej oświadczyła iż nie może skutecznie dokonać tego dzieła inaczej, jak kiedy wszystkie Rządy Niemieckie przyszlą do Frankfurtu w ciągu bieżącego miesiąca osoby posiadające zaufanie publiczne i umocowane do wzięcia udziału w tej ważnej rozprawie. Sejm natychmiast przyjął to wniesienie.»

OLDENBURG, *10 Marca*. Wydany został wyrok Wielkoxiążęcy urządzający Konstytucyą reprezentacyjną Wielkiego Xięztwa Oldenburgskiego.

Ma być obranych 34 osób, które wespół z Członkami Rządu mają uchwalić zasady Konstytucyi.

NIDERLANDY. Z Hagi odebrano przez telegraf wiadomość że Gabinet został rozwiązany i Król Jmć polecił P. Luzac, członkowi Drugiej Izby, złożyć nowe Ministerstwo.

BELGIJA. *Bruxella*, *15 Marca*. Gazeta *Indépendance Belge* zaprzecza wiadomości o zawarciu między Belgiją i Hollandyą przymierza odpornego i zaczepnego.

Milicye z zaciągu 1846, które były zostawione po domach, zostały powołane do czynnej służby.

Wczora i przedwczora zaszły w Gand niejakie rozruchy, które żandarmerya natychmiast poskromiła; aresztowano kilku zamaskowanych cudzoziemców.

ANGLIJA. *Londyn*, *17 Marca*. Na posiedzeniu Izby Niższej 13 b. m. odpowiadając na pytanie mu zadane, sir G. Grey, Minister Spraw Wewnętrznych oświadczył, że spis imienny robotników angielskich wygnanych z Francyi bez zapłacenia im ich zarobków, został przesłany Rządowi Francuzkiemu z upomnieniem się o zadośćuczynienie.

P. Labouchere, też w odpowiedzi na pytanie, potwierdził wiadomość daną przez gazety, że 2,500 węglarzy prosili o użycie ich jako konstablów dla utrzymania spokojności na meetingu w Kennington. Sir G. Grey dodał, że pokuszenia burzycielskie tak w Londynie jak i po innych wielkich miastach wywołały ze strony znacznej większości mieszkańców oświadczenie mocnego postanowienia, oparcia się wszelkim tego rodzaju zamachom. Manchester ofiarował wystawić 10,000 a Glasgow i Liverpool po 20,000 konstablów na przypadek rozruchu.

W dalszym ciągu rozpraw w Komitecie Izby nad wnioskiem Rządowym iżby podatek od dochodów (income-tax) był utrzymany jeszcze na lat trzy, bill o tém został przyjęty po długich sporach, większością 363 głosów przeciw 138.

14 b. m. Izba Niższa 122 głosami przeciw 66 odrzuciła wniosek P. Ewart o zupełnem zniesieniu kary śmierci.

— Przed kilku dniami *United Service Gazette* była doniosła że Xiążę i Xiężna de Montpensier zaproszeni byli przez Radę Tajną do opuszczenia Anglii. Dziś *Daily News* bez żadnych szczegołów oznajmuje, że Xięztwo Oboje, 9 b. m. zabrali się na okręt i odpłynęli do Niemiec.

— Wiadomości z Irlandyi są zatrważające. Wszędzie afisze po ulicach wzywają lud do powstania i stowarzyszenie zwane *Swift Club* przyjęło otwarcie za zasadę, że na przypadek wojny Irlandya powinna działać na stronę Francyi przeciw Anglii. Wielki meeting Towarzystwa Odwołania Unii (Repealu) zwołany jest na 27 Marca. Rząd czuwa. Lord Namiestnik miał długą naradę z dowodzcami wojsk, w tej liczbie i z Xięciem G. Cambridge, dowodzcą załogi Dublińskiej.

P. John O'Connell, w odezwie do członków Repealu zaleca iżby zapowiedziane meetingi odbyły się nieodmiennie, ale w duchu prawa i porządku. Dzień naznaczony, jest święto patrona Irlandyi, św. Patrycyusza. W tym dniu narod Irlandski podniesie głos, upomni się o całkowity wymiar sprawiedliwości, o udzielny Parlament.

Załoga Dublinu liczy 5,000 ludzi; urządzone zostały rogatki dla obrony Banku i Zamku. Postawiono dwa działa na dziedzińcu zamkowym, *i t. d.*

Aż do dnia meetingu warty zaciągają bez muzyki dla uniknienia pozoru do zbierania się ludu po ulicach.

— Obawy ponowienia się rozruchów w Glasgow, Liverpool, i innych wielkich miastach nie ziściły się, zapewna skutkiem dobrego ducha większości mieszkańców.

— *Morning Post* był oznajmił że Dom Paryski Rothschilda zawiesił swe wypłaty. Agent prawny tego domu w Londynie, napisał natychmiast do Redakcyi gazety, wymagając iżby odwołała tę wiadomość i objawiła imię autora, dla wszczęcia przeciw niemu prawnych poszukiwań, niezależnie od tych jakie będą wymierzone na samą gazetę.

— Na Giełdzie 16 Marca, konsolidy stanęły 80⅝, 81.

— Sprawujący przedtém interesa Francyi hrabia de Jarnac, zdał już papiery poselstwa umocowanemu od Rplitej P. Cottu.

Londyn, *18 Marca*. Wczora podany w Komitecie Izby Niższej przez sira B. Hull wniosek, iżby podatek od dochodów rozciągnięty był na Irlandyą, po długich rozprawach został odrzucony 218 głosami przeciw 138.

— W New-York, w Ameryce, 26 Lutego odebrano przez telegraf elektryczny wiadomość, że Parlament Kanadyjski został otwarty 25 tegoż m. i że zgromadzenie prawodawcze obrało swoim prezesem Pana Morin, członka dawnego Gabinetu Lafontaine i kandydata Oppozycyi. Jego spółzawodnik sir Allan Mac Nab, miał tylko 8 głosów. Tym sposobem tryumf oppozycyi, a przeto zmiana Gabinetu i całej polityki, jest zapewniona.

FRANCYA. *Paryż*, *17 Marca*. Rząd tymczasowy, na żądanie Banku Francuzkiego, upoważnił ten zakład zawiesić wypłaty gotowizną za swoje bilety, które, do nowego rozkazu, będą miały wartość monety prawnej, to jest będą miały kurs przymuszony. To postanowienie jest wielkiej wagi. Stało się niejako nieodbitém z powodu paniki, skutkiem której ogromna massa biletów jednoczasowie przed-

stawiona została do wymiany na brzęczącą monetę. W jednym tylko dniu 15 Marca Bank wypłacił 10 miljonów franków; tego dnia pozostało w kassie tylko 59 miljonów, które mogły za dni kilka być wyczerpane.

W instrukcyi Rządowej, upoważniającej Bank do zawieszenia wypłat, powiedziano, iż dla ułatwienia obiegu Bank będzie mógł wypuścić kupony, nie mniejszej wartości jak 100 franków.

Wszakże środek ten miał pomyślny wpływ na kurs papierów publicznych i akcyj dróg żelaznych, które się znacznie podniosły.

— 16 b. m. Rząd tymczasowy wydał wyrok, którym na ten rok tylko nałożony zostaje nowy pobor po 45 centimów z ogołu summ czterech podatków stałych.

— Ministrowi Skarbu udzielona została summa 60 miljonów dla założenia w Paryżu i Departamentach kantorów eskontowych.

— P. de Lamartine oświadczył się publicznie przeciw wyrazom okolnika Ministra Spraw Wewnętrznych P. Ledru Rollin o wyborach na Zgromadzenie Narodowe.

Paryż, *18 Marca*. Podług gazety *Constitutionnel* pogłoska które się była rozeszła na Giełdzie 15 b. m. że P. Ledru Rollin usuwa się z Rządu Tymczasowego sprawiła podniesienie się rentów 5-procentowych o 4 franki.

— Kantor Ganneron i komp. zawiesił wypłaty.

— Okolnik P. Ledru Rollin nie przestaje być przedmiotem protestacyi prawdziwych republikanów, ktorzy w nim upatrują tyraniję; akt ten bowiem wkłada na wyborców obowiązek obierania posłów na Zgromadzenie narodowe z jednego tylko stronnictwa. Z powodu tego okolnika PP. Madier de Monjau, Radzca Sądu Kassacyjnego i de Kératry, Członek Rady Stanu podali się już do dymisyi.

— Wyszedł też do dymisyi P. Vitet, Prezes Komitetu finansów w Radzie Stanu.

— P. Plougoulm, Pierwszy Prezes Trybunału appelacyjnego w Rennes, przysłał swoją dymisyą Ministrowi Sprawiedliwości z prośbą o przyjęcie go do spisu adwokatów przy Trybunale appelacyjnym Paryskim.

— Mennica zarzucona jest w tej chwili ogromną massą srebra stołowego i wyrobów srebrnych wszelkiego rodzaju, które właściciele przynoszą dla przebicia na monetę. W ich liczbie figurują znakomitsi złotnicy Paryscy, którzy się pozbywają tym sposobem wyrobów zbytkowych, niepodobnych do spieniężenia w obecnym stanie handlu i przemysłu.

— Policya Bezpieczeństwa, której czujność nie ustawała ani na chwilę w ostatnich okolicznościach, pojmała wśród Paryża wielkie mnóstwo rozmaitych złoczyńców, zbiegłych z więzień departamentowych, oraz ludzi skazanych na pobyt w oddalonych od Paryża miastach, którzy korzystając z zamieszania wkradli się do stolicy i popełniali różne bezprawia.

— Oto jest jedno z szacownych następstw nowego stanu rzeczy: *Constitutinnel* pisze, że po wszystkich kwartałach Paryża poprzylepiane są afisze, donoszące o otwarciu Biura Werbunku wszystkich kobiet swobodnych od 15 do 30 lat, dla sformowania z nich *Legii Wezuwjańskiej* (légion Vésuvienne).

— Lokaje Paryscy, których liczba jest przeszło 50,000, stowarzyszyli się i porozumieli wzajemnie względem interesów swojego stanu i w skutek zapadłej uchwały, Deputacya tego stowarzyszenia poszła po hotelach znakomitszej arystokracyi w celu otrzymania, iżby wszyscy służący cudzoziemscy byli natychmiast odprawieni. Gazety opowiadają, że szanowna ta Deputacya trafiła naprzód do jednego bogatego ex-hrabi, znanego lubownika koni i dżokejów angielskich. Hrabia przyjął grzecznie Deputacyą, zgodził się na jej żądanie, ale oświadczył, że wraz z anglikami odprawuje i wszystkich francuzów, będących na jego usługach. Gdy zdziwieni deputowani pytali go, przez kogo będzie usługiwanym, hrabia odpowiedział: «Zatrzymuję przy sobie starego kamerdynera, a ponieważ zamierzam sprzedać wszystkie moje konie i powozy, nie będę więc potrzebował ani stangretów ani masztalerzy.» Przykład ten znalazł bardzo wielu naśladowców pomiędzy Paryskiemi panami i w tej chwili kilkaset kosztownych pojazdów i kilka tysięcy koni wierzchowych i pociągowych jest do sprzedania za bezcen.

— Rząd tymczasowy wyznaczył PP. Duponchel i Roqueplan, Dyrektorom teatrów narodowych, obszerny plac dla urządzenia na polach Elizejskich teatru letniego, gdzie będą dawane opery i balety i gdzie publiczność będzie dopuszczona za bardzo małą opłatą.

Paryż, *19 Marca*. Kantor narodowy eskontu ostatecznie w dniu wczorajszym został ustanowiony i rozpoczął swoje czynności.

— W skutek demonstracyi ludu, który udał się tłumnie na Ratusz dla otrzymania od Rządu, odroczenia wyborów do Gwardyi Narodowej, takowy odkład został udzielony przez Rząd Tymczasowy. Demonstracya ta jest wypadkiem wielkiej wagi, albowiem wymierzona była na gwardyą narodową, która tym sposobem zostaje we właściwém swém znaczeniu usunioną. Chciano dotąd widzieć w gwardyi narodowej rękojmię porządku publicznego; ta rękojmia już nie istnieje.

— Kommisarz Rządu tymczasowego w Lyonie P. Emmanuel Arago wydał wyrok, którym wszelkie kongregacye i korporacye duchowne zostają rozwiązane wraz z ogłoszeniem tego aktu. Arcybiskup Lyonu, kardynał de Bonald, przesłał Rządowi tymczasowemu energiczną protestacyą przeciw temu rozrządzeniu pełnemu gwałtu i ucisku. Kilka gazet wzięło też stronę kongregaayj.

— Niektóre gazety były rozgłosiły, że sławny brylant, zwany *Regent*, nie znalazł się pomiędzy skonfiskowanemi klejnotami Korony. Ta pogłoska była mylna, jak się o tém przekonano przy nowém zrejestrowaniu klejnotów. Wszakże pokazało się, że nie dostaje jednego pudełka, w

którym był guzik brylantowy szacowany 250,000 fr. i zausznic szacowanych na 30,000 franków.

— Gazeta angielska *Times* zaprzecza wieści, jakoby Ludwik Filipp posiada wielką fortunę, którą sobie zawczasu przysposobił za granicą. Przeciwnie, powiada *Times*, czy skutkiem ślepej ufności w stałość swego Tronu, czy przez patryotyzm, były Król położył całe swoje i swoich dzieci mienie w dobra nieruchome w samejże Francyi i w renty francuzkie, Jeżeliby Rząd skonfiskował dobra prywatne rodziny Orleańskiej, ta rodzina, niegdyś panująca, znalazłaby się w stanie bliskim ubostwa, co byłoby prawdziwą hańbą dla Francyi. *Times* zbyt dobrze trzyma o charakterze narodu francuzkiego, iżby mógł mniemać że podobne bezprawie będzie dopuszczone.

— W Gazecie *Observateur Rhénan*, pod rubryką *Kolonija, 14 Marca*, piszą: «Dziś przez nasze miasto przejeżdżało kilku oficerów francuzkich, którzy w skutek zaszłego przewrotu wzięli dymisyą i pragną zamieszkać w Niemczech. Jeden z nich znajdował się w oddziale, który bronił pałacu Tuileries. Podług niego wszystko co zaszło należy przypisać wahaniu się wyższych dowodzców wojskowych. Najsprzeczniejsze rozkazy krzyżowały się w przeciągu całej godziny, tak iż nakoniec oficerowie niewiedzieli co mieli czynić. Ta niepewność działania i strata drogiego czasu były jedyną przyczyną tryumfu powstańców.»

— *Courrier de Lyon* 15 Marca donosi, że dnia tego odbyło się opuszczenie przez uzbrojonych robotników warowni Croix Rousse i oddanie ich w ręce wojska linijowego i gwardyi narodowej.

HISZPANIJA. *Madryt, 12 Marca.* Stolica i prowincye są zupełnie spokojne i nic nie zapowiada przerwania tego pożądanego stanu rzeczy.

— Gazeta *National* pisze: «Xiążę i Xiężna de Montpensier wyjechali z Anglii nie do Niemiec, jak doniosły różne gazety, ale do Hiszpanii i wylądują w St. Sebastien, dokąd Xiążę d'Albucema udał się dla ich przyjęcia.

WŁOCHY. 15 Marca pakiebot *St. Georges* przybył do Marsylii z portów włoskich i przywiozł wiadomość że Król Neapolitański zgodził się na żądanie Sycylijczyków i posłał rozkazy do Messyny, ażeby tameczna cytadella wydana była przez wojsko w ręce mieszkańców. Taż wiadomość znajduje się w gazecie *Lega italiana* z d. 11 Marca, z dodatkiem że Król zezwolił iżby Sycylija stanowiła Państwo oddzielne, pod zarządem Vice-Króla, ktorym mianowany został Prezes Rządu tymczasowego admirał Ruggiero Settimo.

NAJPOŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

LONDYN, *18 Marca* (wieczor). Dziś rano Królowa Jmć szczęśliwa powiła córkę — Odebrano przez telegraf wiadomość, że meetingi Dublińskie 17 Marca odbyły się spokojnie — Xiążęta d'Aumale i de Joinville przybyli w przeszłą środę do zamku Claremont — Vice-hrabia Hardinge, były Wielkorządzca Indyj, wrócił w tych dniach do Londynu — Zdaje się być rzeczą pewną że Gabinet będzie wprędce zmisniony z powodu słabości pierwszego Ministra Lorda Johna Russell, który cierpi na suchoty płucowe i znajdzie się zmuszonym opuścić ster Rządu — Zawieszenie wypłaty w gotowiznie przez Bank Francuzki jest powodem że wielkie ilości złota wyprawują się w tej chwili do Francyi; spekulacya ta obiecuje wielkie zyski.

PARYŻ, *20 Marca.* Wczora Deputacya przeszło ze 25 bankierów stawiła się u Ministra Skarbu prosząc iżby nowy odkład dwutygodniowy był udzielony dla wszelkich wypłat za wexlami handlowemi. Minister odmówił dalszego odkładu ale wezwał bankierów do utworzenia komitetu z pięciu Członków dla radzenia o środkach jakie w tém przesileniu przyjąć wypada — Rząd tymczasowy wyrzekł, iż będzie wystawiony pomnik Marszałkowi Ney na tém samém miejscu gdzie był rozstrzelany.

WIEDEŃ, *21 Marca.* W wykonaniu Patentu z dnia 15 b. m. N. Cesarz Jmć mianował następny Gabinet, złożony z Ministrów odpowiedzialnych: Hrabia Kollowrat, Prezesem tymczasowym Rady, hrabia de Ficquelmont, Spraw Zagranicznych i Dworu — P. Pillersdorff Spraw Wewnętrznych, hrabia de Taffel Sprawiedliwości — Baron von Kubeck Skarbu. Kanclerz Państwa xżę Metternich i Kanclerz hrabia Inzaghi wzięli dymisyą — 16 b. m. Cesarz Jmć przyjmawał Deputacyą Sejmu Węgierskiego ze złożeniem adresu. Donoszą z Presburga 18 Marca, że ta Deputacya wróciła tam w dniu poprzedzającym. Arcyxiążę Palatyn mianowany został Namiestnikiem Królewskim na Sejmie a hrabi Batbyanyi, jako pierwszemu Ministrowi, zlecono złożenie nowego Gabinetu dla Królestwa Węgierskiego.

MUNICH, *17 Marca.* Dziś rano wielkie zgromadzenie osób wszelkiego stanu udało się na Ratusz wymagając iżby prawo naturalizacyi hrabiny de Landsfeld (Lola Montès) było odwołane a sama ona imana i sądzona, jeżeliby przybyła na ziemię Bawarską. Nadto domagano się złożenia Dyrektora Policyi. Deputacya miejska udała się z temi żądaniami do Ministrów, a ci przełożyli je niezwłocznie Królowi. Około godziny 3 po południu afiszowana już była na rogach ulic Proklamacya Królewska, uznająca że hrabina Landsfeld przestała posiadać prawo obywatelstwa Bawarskiego. Spółcześnie ogłoszono wyrok złożenia z urzędu Dyrktora Policyi P. Mark i mianowania tymczasowo na tę posadę barona de Lindenfels, i nakoniec okolny rozkaz ścigania i imania hrabiny Landsfeld gdziebykolwiek się znajdowała, dla zamknięcia w najbliższej twierdzy i wydania w ręce sprawiedliwości. *(Journ. de S. P. Psz. Połn. R. I.)*

Позволяется печатать. 18 Марта 1848 года. *Ценсоръ И. Срезневскій.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.